

Bir de vapurlar anlatırsa

Vapurlar gizli masalcılar gibidirler de biraz. Dile gelebilseydiler, bize anlatacaklarını duymak ister miydiniz? Bir yola çok erkenden çıkanlar... Gün ağarmadan.

Sonrası? Sonrası bir hayattır işte.

Ekmeğin parası nedir ki? Çocuklar okutulacaktır... Tevekkül, rıkkat, gönül nasıl da güzel kelimelerdir o anlar için... Tabii gece yolcuları da vardır. Geç kalkanlar mıdır onlar da? İhtimaldir. Neye? Burada çok hikaye gizlenir işte. Bir eve diyebilirsiniz mesela. Orada kim kalmıştır? Ağızda alkolün kekretadı. Pışmanlık bir başka yara mıdır? Ya onları o evde bekleyen bir evlilikteki yalnızlıksa? Hiçbir zaman içinden çıkılmayan o bir başınlıksa? Gece sahibisizdir. Vapur şehrin ışıklarından geçerek ilerlemektedir.

Kim vardır oralarda? Kaptan beklenmedik bit anda, belki de yıllardır tanıdığı vapurun düdüğünü öttürecek midir? Oylesine... Kim bilir, belki onun da canı o anlarda adını veremediği bir şeye sıkılmaktadır. Geceyi çalışmak kolay mıdır? O şehir ışıklarıyla nasıl bir bağ kurulur? Hüzün, seda, tebessüm ne de güzel kelimelerdir o anlar için...

Kimleri hatırlar?

Gün ortasında o vapurlara ihtiyaç duyanlarınsa başka kayıp şarkıları vardır şüphesiz. Hayatla başka hesapları... Bir emekli coğrafya öğretmeni neleri ve kimleri hatırlar? Hayalini kurduklarını hiçbir zaman gerçekleştirememiş zengin bir aile çocuğu? Yaş kemale ermiş ve paralar artık iyiden iyiye suyunu çekmişse? Uzaklarda kalmış bir gençlik sevdasını apansız hatırladığı için. Eski, başka bir hayatı seçmiş o genç kızlık arkadaşıyla karşılaştıktan sonra... Saklambaç, nasip, kafes, şuur ne de güzel kelimelerdir o anlar için... Hangi duygu neyi doğurur, hangi zaman yolcusunun izindedir?

Çocuklar şairken

Boğaz'ın iki yakasını birbirine bağlayan köprülerin he-

nüz inşa edilmediği günleri yaşayanlar için, hiç şüphe yok ki çok daha derinlere gömülmüştür bazı hikayeler.

Zamanın daha yavaş aktığı günler... O vapurların arkalarında bıraktığı köpüklerin

nereden geldiğini soran çocuklara büyükler, belki de kendilerine yapılmış şakaları yapmamışlar mıydı? Denizin altında sabun kapıları vardı, kaptanın karısı çamaşır yıkıyordu... Bugünün çocuklarına bu şakaları yapamazsınız. Daha zeki olduklarından mı? Bilmem. Belki de o günlerdeki daha hayalperestti. Bilgisayar ve tabletle değil, radyo ve gazeteyle büyüyorlardı çünkü. O şiirleri de bu yüzden mi yazmaya ihtiyaç duymuşlardı yoksa? Behçet Necatigil de öyle bir geceye takılmıştı ki... "Boğaziçi'nin ufuk bir iskelesinde/Dolaştığım geceler oldu/Yorgun, uykulu bir kızdı bu/Son vapur yolcuları içinde./

Araya başka denizler girdi/Başka denizler attı beni başka uzaklara/O tarihten tam beş sene sonra/ Gene oradayım şimdi"... Ne yaşanmıştı o zaman? Daha doğrusu kimden geriye ne kalmıştı? İnanılır gibi değildi ama kız o vapurdan bir daha o hayalden çıkar gibi çıkacaktı. Sonrası mı? Konuşamayınca ne yapabilir insan kızın o uykulu ve yorgun halini adımlarından bile tanıyacak kadar içine yazdıktan sonra. Bazı vapurların yalnızlarını taşıdığını yok yere mi söylemiştik?

O rıhtıma atlamak

O hikayelerin doğduğu şiirler... Onlar da bir yere yazılmıştı. Günün birinde yeniden hatırlanmak için şüphesiz. Hayatın içinde yaşananların hatırasına... Vapur çocuklarının... Onlar da büyüdüklerinde, vapurdan rıhtıma iskele atılmadan atlamayı kahramanlık sayacaklardı. Hikayenin bu tarafını kime nasıl anlatmalı şimdi? •

SEPYA

MARIO LEVI

Boğaziçi'nin

Şiirler

Araya başka denizler girdi/Başka denizler attı beni başka uzaklara/O tarihten tam beş sene sonra/ Gene oradayım şimdi"... Ne yaşanmıştı o zaman? Daha doğrusu kimden geriye ne kalmıştı? İnanılır gibi değildi ama kız o vapurdan bir daha o hayalden çıkar gibi çıkacaktı. Sonrası mı? Konuşamayınca ne yapabilir insan kızın o uykulu ve yorgun halini adımlarından bile tanıyacak kadar içine yazdıktan sonra. Bazı vapurların yalnızlarını taşıdığını yok yere mi söylemiştik?

Şiirler - Bütün Eserleri / Behçet Necatigil / YKY / Şiir / 520 Sayfa